

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

Any . . . 2 50 ptes (or)

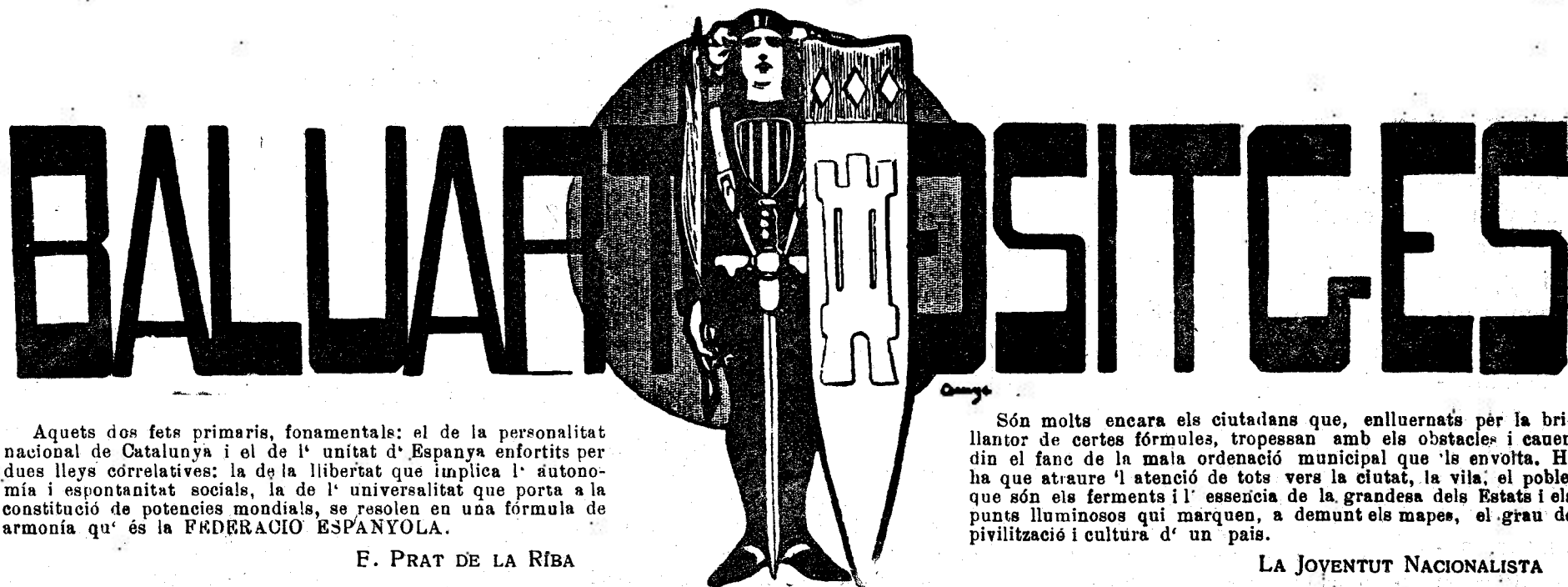
—

ANUNCIS.

ESQUELS, REMESOS

I RECLAMS

preus convencionals.



Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l' unitat d' Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l' autonomia i espontaneïtat socials, la de l' universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resol en una fórmula de harmonia qu' és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític).

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen din el fang de la mala ordenació municipal que ls envolta. Hi ha que atraure l' atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l' essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d' un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convidant al primer Congrés de Govern Municipal).

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No 's retornen
els originals.

Any XIV Sitges, 12 de Juliol de 1914 Núm. 666



Donya Rita Soler i Ribera

viuda de don Joseph Robert i Aldrofeu

passà a millor vida, en la ciutat de Barcelona, el dia 6 de l' actual mes de Juliol, a la edat de 76 anys, havent rebut els auxilis espirituals

E. P. D.

Els seus fills Manela, Josep i Isabel, fills polítics Antón Ferrer Robert i Agna Mestre Cros, nets, net polític Josep Gorgas Ferrer (ausent), reneta, germana política Concepció Mestre, Vda. de Robert, nevots, cosins i demés parents, preguen als seus amics i coneguts la tinguin present en ses oracions, i se serveixen assistir als funerals que per a l' etern descans de la seva ànima es celebraran demà, dilluns, dia 13 de l' actual, a les deu, en la iglesia de Nostra Senyora de Pompeia, de Barcelona, per lo que rebrán especial favor.

El dol es dona per despedit.

No 's convida particularment.

Els Excms. i lms. Srs. Arquebisbe de Tarragona i Bisbe de Vic, s' han dignat concedir respectivament 100 i 50 dies d' indulgencia per cada acte de pietat i caritat que s' ofereixi en sufragi de l' ànima de la finada.

En honor d' En Rusiñol

D' inmensa joia, per a tots els que estimem Sitges, va resultar l'acte realitzat el passat diumenge, amb motiu de fer-se entrega al eximi artista D. Santiago Rusiñol Prats, de la hermosa placa esmaltada que serveix de document nomenatiu de *fill adoptiu de Sitges* a favor d' aquell desinteressat aimador de la nostra vila.

Amb tot, lo realitzat per Sitges en honor de son admirador entus-

siasta, se ha de considerar sòls com un avenç de lo molt que per a En Rusiñol encara ha de ferse, atesos els seus grans mèrits i mereixements.

Aixis ho considerem nosaltres, que sempre hem coadjuvat amb entusiasm en la realització de tota idea patriòtica i havem sigut amb tota l' ànima a l' homenatge tributat a n' En Rusiñol: nosaltres creiem, fermament, que l' inmensa

obra portada a cap per aquest en profit de Sitges és de aquelles que no tenen modo ni manera de pagarse; ja que, además de les ventatjes materials que ella ha reportat a la població, el nivell cultural de aquesta se ha enlairat considerablement gracies a les continues ensenyances de la meteixa despreses.

Per això tots els sitgetans que se interessen per les belles coses de la vila hi feren acte de presència en aquella solemnitat.

A les cinc de la tarda sortí de la Casa de la Vila en direcció al

«Cau Ferrat» l' lhm. Ajuntament en Corporació, presidit pel primer Tinent Alcalde, D. Joaquim de Querol; acompanyant-lo les demés autoritats de la Vila, representacions de colectivitats i personalitats convidades a l' acte.

Arribats allí, els comissionats foren rebuts per D. Santiago Rusiñol, qui estava acompanyat de sa distingida esposa D.ª Lluïsa Denis, amable filla D.ª Maria i fill polític D. Josep Planas Amell.

Pujats a dalt al primer pis, l'espaiós saló quedà atapat de convidats i públic, entre l' que abon-

dava'l bell sexe; avensansantse an En Rusiñol, de l' artística placa esmaltada, obra de D. Marià Andreu, l' Alcalde accidental don Joaquim de Querol; expressantse en els següents termes:

«L' acort de l' Ajuntament, de nomenarvos *fill adoptiu de Sitges*, és tan sòls la oficial consagració d' un fet sentimental que vos i nosaltres coneixem temps hà...

Des de que començareu a pintar els vostres patis blaus; des de que us corprengué la llum i la franquesa de la *vila blanca*; des de

que establireu vostre taller-musèu demunt les roques de nostra mar; des de que aquí escrivieu vòstres primers llibres i ens fèieu confidència de les primícies de vòstres obres... els sitgetans us hem considerat com un sitgetà, i vos heu pres a Sitges com una segona patria...

Per vos i per la plèiade d'artistes que us enrondaren, aquesta vila sigui lo que se'n deia la *Meca del Modernisme*; per vos ha reaccionat contra la carrincloneria el gust estètic del nostre poble; per vos el nom de Sitges se ha pronunciat arrèu ont d'Art es parla. Just és, doncs, que de la vostra gloria i de vòstres triomfs ens sentim triomfants i gloriosos, i per reconeixement i per orgull us creiem quelcom ben nostre.

Tan nostre sou, que ningú sabrà ja mai més anomenarvos sense retreureu Sitges, ni esmentar Sitges callant el nostre Rusiñol. Rusiñol, Sitges, Cau-Ferrat, són paraules que evoquen l'una a l'altra, conceptes fosos durant l'últim quart de segle i que per sempre més seran inseparables.

El vostre sitgetanisme no sabrem pagar-lo mai. La ofrena que avui us portem no és més que una petita penyor de la estimació i de la gratitud amb que corresponem al vostre afecte, i de que no oblidem el gran deute d'amor que 'ns lliga amb vos.

Visqueu molts anys."

Aquest bell parlament, fidel expressió del sentir de tots els allà reunits, fou coronat amb una salva de aplausos.

Acte seguit el Sr. Secretari de la Corporació municipal, D. Claudi Mas i Jornet, va llegir un telefonema del digne Diputat a Corts per aquest Districte, D. Joseph Bertran i Musitu; i una carta del gran artista D. Arcadi Mas i Fondevila, adherint-se a l'acte.

Acabada tal lectura, En Rusiñol, emocionat en extrem, s'avança per a remeiar l'obsequi, disposant-se a expressar lo que sent en aquells moments.

Comença dient que, encara que agraeix les demostracions de Sitges, ell no necessitava que l'fessin fill adoptiu, perquè ell ja se havia adoptat... I en prova d'això, teniu (afegí, tot senyalant en la paret una inscripció en que hi consta la data en que va inaugurar-se el "Cau-Ferrat"); teniu: ja fa vint anys que...

A l'arribar aquí, no poguent contenir la emoció, abundoses llàgrimes li corren cara avall, trovant-se impossibilitat de acabar la oració.

Passats uns instants, prova de continuar el discurs, i diu que ell es trova sobradament pagat amb la satisfacció que com a col·leccionista ha sentit, i...

Novament, i de una manera definitiva, es veu precisat a sospendre'l parlar...

Allavors, una ovació delirant, atronadora, esclata en tota la sala, com a coronament de la més que eloqüentíssima peroració del gran artista. I entusiastes crits de "Vis-

ca En Rusiñol! i visca'l fill adoptiu de Sitges! caldejen l'ambient. I els cors s'extremeixen a l'escalf de tan sinceres demostracions de afecte, i efusives abraçades sagellèn tot un món d'espiritual compenetració en la que 'ls cors de tots s'ajunten, plorant junts una emoció mútuament sentida.

Els concorrents desfilaren per davant de l'admirable obra executada per En Marián Andreu, en la que s'perpetua el nomenament de "fill adoptiu de Sitges" a favor d'En Rusiñol, fent-ne tothom grans elogis i seguint colocada després pel propi interès, en lloc preferent del seu taller-musèu.

Les autoritats i demés invitats a l'acte foren esplèndidament obsequiats amb dolços i xampany per la família Rusiñol, la qual junt amb ell retornà a Barcelona en el tren d'un quart de vuit.

A la Estació del ferrocarril acudiren a despedir an En Rusiñol, bon nombre de amics i admiradors seus, ovacionant-lo novament a l'arribar el tren.

Posteriorment a la celebració de l'acte, el Sr. Alcalde rebé adhesions al meteix vingués de part del gran actor Enric Borràs i dels Srs. López, Meifren, Rigol, López Llauses, Tresols, Forcadass, Casàs i altres.

No volíem dir ni una paraula de l'absència dels julianers en l'homenatge a Rusiñol. La insignificància d'aquells elements ens dispensaria ben bé d'esmentar-los, sobre tot tenint la seguretat de que ni l'homenatge va notar la grosseria. Però en la sessió municipal del dijous últim els julianers han representat una divertida farça per a esmenar la planxa a que els ha dut el despit i el sectarisme, i això ens obliga a desfer les trapasseries inventades per a cohonestar una conducta insensata.

Diuen els julianers que s'abstingueren perquè l'Alcalde accidental organitzà l'acte sense que l'Ajuntament hi digués la seva; perquè no escoltant-se a la Corporació Municipal se seguí un procediment poc democràtic; perquè el Consistori i no l'Alcaldia era qui havia de conjuminar la festa... Els julianers tenen poca memòria, i nosaltres els ajudarem a refrescar-la copiant un paràgraf de l'acta de la sessió de 30 d'Abril d'enguany que diu així:

"Continuando en el uso de la palabra el Sr. Alcalde, manifiesta que obra ya en poder de la Alcaldia la placa esmaltada, ejecutada por el artista Mariano Andreu, en que ha de consistir el título de «Fill adoptiu de Sitges» concedido a Santiago Rusiñol. Afirma que conforme han visto los Sres. Concejales antes de la sesión, el trabajo del Sr. Andreu es una joya artística digna de la persona a quien va destinada y honor de los oñores, e invita a los Sres. presentes a tomar acuerdo respecto a la entrega de la placa. A PROPOSITA DE LOS SRES. QUE ROL Y JULIA, UNANIMEMENTE SE RESUELVE AUTORIZAR A LA PRESIDENCIA PARA QUE DISPONGA LO CONVENIENTE, PONIÉNDOSE, AL EFECTO, EN RELACION CON EL SR. RUSIÑOL."

I ja ho veuen: ara troven que la cosa havia de fer-se diferent de com proposaren i acordaren, i perquè s'ha fet lo que a propostà d'En Julià va acordar-se, ara es mostren disgustats i pretenen justificar la descortesia amb que han correspost a les impagables distincions que l'insigne Santiago Rusiñol ha tingut per Sitges.

Breviari

« Rusiñol--Cau-Ferrat--Sitges »

Ho digné En Joaquim de Querol amb aquella seva paraula nova i profunda, repetim-ho ara nosaltres com a consagració definitiva del nostre amor vers l'eminent artista i la seva obra, i si 'ns cau una llàgrima encara millor car haurem ascendit al meteix cim espiritual des d'on el nostre germà de vint anys ençà, d'avui i de demà, per a expressar-nos tota l'intensitat de la seva ànima va posar-se a plorar.

Mancava en aquell moment transcendental la presència d'algun dels *nourris-sous des Muses* inflat amb el dictat de noucentista qui veu en el gran Santiago Rusiñol no-res menys que un home sense cor i sense entranyes, com si la seva fina i acutíssima ironia no fos una exteriorització de viu sentiment, de pregona emoció, de nobilíssim palpitant prepotent i de sinceritat alhora.

Italia, França i arreu del món s'enorgulliran de posseir teles mestres de nostre Rusiñol—tan pulcre observador de la naturalesa que podem aplicar-li lo que Voltaire afirmà de Molière:

Il faudrait avoir ses yeux pour observer comme lui — tots els sitgetans i els peregrins qui 'ns arriuin admiraran i adoraran el Cau com escola d'art i joia preciosíssima, però ningú sentirà una més fonda sensació com a l'esguardar aquell quadre vivent en el qual l'artista actua, ensemps, de executant i model, recalcant la gloriosa i trasbalsada testa—animada per lluminositats de triomfs i pels raigs aurífics del sol fulgent—damunt un canalobre forjat, i de cara al mar que bramula va suau i armoniosament acompanyant el recital de poesia dita pels retaules, les pintures i 'ls gerions de crestatll.

Sitges acaba d'estrenar més fort el llac que l'uneix amb En Santiago Rusiñol, el qual més qu'un seu fill adoptiu és pare de tot: de la seva bellesa, del seu nom, de la seva gloria i de la seva alegria—aquella alegria amb la qual sàb demanar una escaixadeta que celebrem ben tost.

HELIO

El modernisme en la Literatura catalana

Corren mals vents per a les nostres lletres. I, com sempre que una literatura està en perill de decadència, l'enemic pitjor és el de dintre de casa. Convé, doncs, que tots els qui ens interessen per les lletres catalanes estiguem previnguts.

Sembla, emperò, que aquesta corrent perniciososa no és cosa exclusiva del nostre país. A Castella mateix, amb tot i posseir una tradició literària interrompuda, que relliga sense solució de continuïtat als seus escriptors clàssics amb els contemporanis, se queixen de la tendència modernista, que no vol respectar les lleis de l'idioma i menaça amb somoure totes les normes de bon gust consagrades per una gloriosa tradició.

Emperò a Catalunya el mal té una major gravetat i'entranya un perill extraordinari: quan tot just la nostra renaixença literària ha pogut llevar els seus primers fruits, vé el modernisme a comprometre l'obra de restauració en que els catalans teníem posades totes les nostres esperances. ¿Serà aquest un nou aspecte del mal fat que pesa encara sobre els destins de la nostra Patria?

El modernisme és una cosa especialment intolerable en les lletres catalanes. Catalunya logrà imposar, ja fa segles, a la seva producció literària un segell propi, veritable i lleítima expressió del seu geni nacional. Voler prescindir d'això, que ningú no ignora, constitueix una gran temeritat.

La història de la nostra literatura posa de manifest que l'millor ornament de aquesta fou sempre la ponderació, la qual és també la característica suprema del nostre Poble. Per això els grans escriptors de la època nacional ens semblen tan equilibrats, tan nostres; i per això son els únics clàssics possibles per a nosaltres.

Dintre d'aquesta noble tradició, Ramón Lull, pogué oferir-nos la visió lluminosa dels seus ensomnis d'apòstol en aquella part més humana de la seva obra no torturada per les sistematitzacions teològiques i filosòfiques. En les immortals cròniques del rei En Jaume i de Ramón Muntaner és la precisió la més alta de llurs qualitats literàries i una digna i nobilíssima sobrietat constitueix la elegàcia suprema d'aquestes produccions. La obra compendiosa de Bernat Metge, el més àtic dels nostres escriptors mig-vals, excel·leix per la ponderació i per l'equilibri de cada una de aquelles pàgines, no igualades per cap altre escriptor català. I han pogut oblidar totes aquestes coses els nostres literats modernistes?

Després de tres llargues centúries de decadència, els primers escriptors del renaixement reprenen, com no podien deixar de fer-ho, la interrompuda tradició, i amb ella logren infondre l'antiga sava a l'urs assaigs vacil·lants. Per aquest camí, el geni de la llengua arriba a aconseguir una novella joventut, amb En Verdaguer, i En Maragall, que són ja dos clàssics a hores d'ara. I encara avui dintre de la mateixa gloriosa escola, En Narcís Oller, En Pin i Soler, En Ruyra i la Victor Català,—no fent relació sinó dels prosistes,—mantenen en laire, molt enlaire, els prestigis de la literatura catalana actual, i han gosat desconèixer aquestes coses, els promulgadors del modernisme?

Tant cert és que les han desquegudes, que l'perindre de les nostres fletres ne devé seriament compromès. La llengua catalana en les plomes dels més conspíquies representants de la nova tendència, arriba per moments a fer-se incomprendible per a la majoria de catalans. Les idees més senzilles són traduïdes en formes inverosímils, insòlites, extravagants, com si el bell parlar catalanès no fos sinó una antígalla inapropiable. Així la frugal col·lació d'un convalescent, s'anomena ara una «dineta»; quan un actor representa un paper en el teatre, se diu d'ell que «juga» al seu «rol»; l'aparador d'una botiga, ja no és sinó una «vitral·la»; l'acció de formar un ram de flors, d'apomellar, s'és convertida en «amoniojar», el grat o gaudi se ha traduït per «agradivolitat»; un ensomni és des d'ara una «reveria»; i per aquest estil en molts casos més.

Si del lèxic passem a la sintaxi, oh! aleshores les més estupendes invencions vos apareixeran com a moneda corrent en els escrits dels nostres modernistes. I si, prescindint del lèxic i de la construcció coses materials a la fi, volem considerar l'estil, haurem de veure com la afectació i l'èmfasis hau vingut a substituir aquella naturalitat expressiva propia de la nostra literatura tradicional.

Emperò, potser calgui veure en altres coses un simple fenomen de compensació: un estil torturat i indigest serveix moltes vegades per a encobrir sots un mantell pompós la més horrorosa vacuitat d'idees. I en aquesta buidor si que és on, veritablement, té lloc per a a amagar-se tota la pedanteria d'aquests escriptors modernistes; d'aquests flamants definidors que pretenen subjectar a una fórmula exòtica la vostra literatura, que era ja gloriosa abans de ells, i que ho serà en l'avenir,—així hem d'esperar-ho— a pessr de tots els modernismes.

No ens hem de fer il·lusions, així i tot. Aquesta corrent pertorbadora sembla que ha pogut arrastrar a algun dels nostres més joves escriptors; i és de tèmper per això, que el modernisme durarà encara algun temps, i fins potser determinarà un estancament de la nostra literatura, a causa de la desorientació que dintre d'ella haurà conseguit introduir. Per a fer aitals pronòstics ens basem en el fet tot just manifestat de l'aparició de nuclis modernistes en diferents indrets de Catalunya; és una mena de masoneria literària, amb el seu ritual de recíprocs elogis, d'endrecs mútues, d'encomiastiques crítiques (que sempre semblen escrites d'una mateixa mà), tot lo qual contribueix a fastiguejar al públic de bona fe, que, en aquestes qüestions, sol inclinar-se del costat d'un prudent escepticisme.

I heu's aquí com l'autor d'aquestes ratlles, amb l'absoluta bona fe, creu haver escrit un article de crítica literària, sense anomenar a cap autor i sense senyalar cap llibre; concretament. «Qui parla en comú, parla a tots i a no ningú», diu un vell aforisme català. Tant de bò que poguessim ferho sempre així, evitant a la sinceritat nostra la pena d'haver de resultar alguna vegada poc agradosa als crítics.

R. MIQUEL I PLANAS

El Poble Català.

De 10 a 12

FRAGMENT D'UN VODEVIL EN PREPARACIÓ

B.—¡Hola! ¡Qué tall! ¡Qué honor! En treu, passau...
J.—Je, je, je... Sempre tan amable... Buenas... ¡Qué tall!
M.—A veure; puesto pel meu jipi.
C.—Bonà nit i bon'hora.
T. A. P.—(junts) —Je, je, je... Sempre tan amable... Buenas... ¡Qué tall!

B.—Sapigueu que acabèu de pendre novament possessió de casa vostra.

Aquí's la literatura, música, pintura i... agricultura. Lluny de l'enraonar vulgar i menestral del *populacho*, es viu an aquí dins d'una manera molt espiritual, sabèu, molt espiritual...

M.—Una vegada més, deixeu me dir que sou un savi, vos.

J.—Pues nada... Què hi farem...

T.—Bé, no hi pensèu més. ¿Encare us cou? Qnan sento 'ls vòstres laments els dits se'm crispèn.

A. P.—(junts)—¡tal tal! Vaja J., no hi pensèu més.

J.—Ah no! Si no és això. Però és que ja m'hi han abocat.

Jo ja 'ls ho deia:—No m'hi aboqueu, no m'hi aboqueu, mireu què quasi ja hi soc, i, nada, ja m'hi han abocat. Vès quin paper devia fer jo allà dalt d'aquella tarimà!

M.—Hi estavas molt bé al costat meu.

B.—Ja veuràs, potser no, darrera 'ls bastidors hauria estat millor.

Es té que ser maquiavèlic, sabs, es té que ser maquiavèlic...

I an en J. no li convé gaire empolsinar-se amb pòls d'aquell *tablado*. Això tu, M., que ja hi estàs fet i ademés no't vé d'aquí. No, no, no; li ha sigut nociu, creu-me, li ha sigut nociu. I tal nociu, vaja!

M.—Aixís digueu que sempre tindré que fer de *curro meloja*, jo.

Esteu bé, vos, també.

C.—Girem, full? Tot això no ho és gaire d'espiritual.

I doncs, com estem de correnties literàries?

R.—Estic morta... La Víctor Català ja no escriu.

P.—No has llegit el «Florilegi»? és tot un tresor. Fins «La Patria» en va parlar. Te'n regalaré un exemplar.

R.—No hi vagis depressa perquè are lleigeu «Les Pressons Imaginaries».

I tu no produeixes res?

J.—Cal Aquest? Si ni les ressenyes de la sessió savia fer, i com que no hi hauria arribat mai vaig pensar: ja me les faré jo meteix.

R.—I si, que deu tenir alguna cosa, pobre xicot.

P.—Si tant us empenyeu vaig a llegir-vos quelcom dedicat al meu preceptor J. (En P. llegeix uns versos:)

(Tots a la una).—Admirable, maravel·lós, incomparable!

B.—Es costum, senyors, en tots els cenacles de coses de l'Esperit celebrar un refrigeri quan una maravel·la de l'Intelligència és aconplida. Serviu-se passar, doncs, al refectori i beurem per la preponderàcia dels nostres numens que temps a venir enlluernaran el món.

L' ESCARBAT BUM BUM

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 9

Va celebrarse de segona convocatòria, baix la presidència del Primer Tinent Alcalde, D. Joaquim de Querol, i amb l'assistència dels regidors Srs. Parera, Soler, Selva, Julià, Mitjans i Bosc.

Llegida l'acta de la sessió anterior, fou aprovada per unanimitat.

Acte seguit es donà lectura a l'informe de la Comissió d'Hisenda sobre un compte de l'arquitecte Sr. Font i Gumà; aprovant-se amb el vot dels Srs. Julià, Mitjans i Bosc en contra, com ja pot suposarse.

Se aprova altre compte, de D. Ramón Izabal, comprensiu del primer semestre d'enguany.

Se aproven tres comptes, per impresos, del Centre d'Administració Municipal de Barcelona, que pugen en total a 176'26 ptes., i un altre de la casa Bayer, també de Barcelona; i igualment per impresos, que puja a 17'85 ptes.

Llegida una instància de D. Josep Suñé Alaix sollicitant permís per a obrir una nova finestra en la seva casa n.º 1 del carrer de Port-Alegre, se acorda concedirli.

Se'n concedeix també a D. Francisco Mirabent Carbonell per a obrir altra finestra en la casa n.º 27 del Carrer de Sant Francisco.

A continuació es llegeix i aprova l'informe de la C. de H. sobre la instància llegida en la sessió anterior i firmada per D. J. Mirabent i altres conveïns en súplica de que l'Reglament de la Plaça Mercat es reformi en el sentit de que en

tot temps quedí prohibida fins després de les onze la venda de verdures, peix i altres articles. L'informe de la Comissió és favorable a la esmentada instancia.

Es llegeix i aprova el compte detallat de les especíes subjectes a l'impost de Consums entrades durant el mes d'Abril últim, quin total impost puja a 4 672'81 ptes.

A continuació es dona lectura al dictamen de la Comissió corresponent relatiu a la construcció i reparació d'aceres, el qual s'acorda quedí sobre la taula pel terme de deu dies.

S'aprova l'expedient d'informació per al reemplaçament de 1915, en vista de que no s'ha presentat cap reclamació en contra de les diligències practicades.

A petició dels interessats, i previa complimentació dels requisits corresponents, s'acorda incloure en el padró de veïns a D. Felip Mazó de Falp i D.^a Maria Echevarría.

El Consistori es dona per enterat de que la existencia en la Caixa Municipal al començar el tercer trimestre de l'any que cursa, era de 3.344'78 pessetes.

Se n'entera, també, de que s'hàn satisfet al Tresor públic 23'18 ptes. en concepte de l'impost sobre pagos corresponent al primer trimestre d'enguany.

Acabada l'ordre del dia, Sr. Parera manifesta que se li han presentat varis veïns demanant-li la construcció del troc de cloaca del carrer de Jesús entre l' de Francisco Gumà i el de Rusiñol, doncs desitgen empalmarhi. Se acorda treure a subasta la esmentada construcció.

Acte seguit es llegeix un potocoll que'l Sr. Mitjans s'ha tret de la butxaca i que resulta contenir una lletania d'escuses relatives al com i perquè cap dels regidors de la minoria havia assistit a l'acte de la entrega de la placa esmaltada an En Santiago Rusiñol, apesar d'hàverses'ls convidat previamente per part de l'Alcaldia.

A continuació es llegeix altre potocoll, del Sr. Bosc, protestant de la bofetada que l'Alcalde dies passats va donar an En Julia, després de una sessió.

Se acorda que d'avui en endavant la bandera catalana, quan hagi d'onejar, es coliqui en el balcó de la Casa de la Vila.

Es tracta algun altre assumpte de relativa importància i s'aixeca la sessió després de més d'una hora de començada.

Sitges ha pagat un deute

Els que des de la primera època d'En Rusiñol a Sitges ens havem considerat ésser uns bons amics i, a la vegada, fervents admiradors del gran artista català, en virtut de molts fets seus ja havíem tingut ocasió de comprovar si En Rusiñol estimava o no a Sitges. No cal, si no, fer memoria de quan aquella memorable nit (fa més de vint anys) en que surtint del Prado en «corparació» tots els socis que composavem el *Cassino de Fora*, vàrem dirigir-nos junts amb el mateix Rusiñol cap a la Devallada i carrer de Sant Joan i al arribar al davant de la rònega casa aont havia habitat aquell vellet a qui anomenavem *Sense*, En Tiago, am veu de comandant retirat va dirnos: — Apa, nois, a fer eina s'ha dit!

Un va sentir-se picat de l'amor propi: En Gènis, el *Fuor de las massuras* d'aquell cassino; i tot seguit aquest va agafar un pic i donà el primer cop a la paret de tapia d'aquell casolot. Aleshores ja vam dir tots de la colla: ¡Això va de seriò! En Rusiñol és ben nostre! En Rusiñol estima a Sitges, perquè d'altre modo no hauria pensat en aixecar el *Cau Ferrat*.

Aquell cop de pic d'En Gènis, que obrí el primer forat, va entrar de ple en el cor d'En Rusiñol i va ferir-lo d'amor per Sitges.

Va realitzar-se la seva gran obra i Sitges ha reconegut el sacrifici qu'En Rusiñol ha fet amb el seu *Cau Ferrat* i per això també Dn Rusiñol agrait ha correspost estimant a Sitges.

En la festa del diumenge ja va dir molt bé l'amic Querol: En Rusiñol és Sitges i Sitges és En Rusiñol.

Es qu'En Rusiñol quan riu el cor li plora. Ell mateix ja ho diu rempre: Quí sab riure sab plorar. Perque una cosa és l'escriure comedies i pintar quadros amb un ideal determinat que 's desenrotlla segons la intel·ligència de l'artista i una altra cosa és el tenir cor. Quan una Mare diu al seu fill: «fill meu» i li obra els braços, aleshores el fill s'entrega a la mare en cos i ànima. En aquells moments no hi ha lletres ni pintures ni savèr que pugui fer res. La paraula «Mare», encara que sigui adoptiva, horecorda tot. Ens fa pensar en la nostra propia.

Això li succeí el diumenge passat al bon amic Rusiñol al ferli entrega de la placa esmaltada declarantlo fill adoptiu de Sitges.

En Rusiñol, dintre el seu niu de les fades, rodejat aquell dia de la seva muller, sa filla i son gendre; i el poble trucant a la porta d'aquell temple de l'Art per a durli l'embaixada de la bona nova i dirli ben alt: «Mira, Rusiñol, des d'avui la Mare Sitges et fa fill adoptiu en pago de ton gran mereixement». El pobre Tiago tot commogut va dir: Vosaltres m'havau fet fill adoptiu; pero jo ja feia molt temps que m'havia adoptat, perque ja fa més de vint anys... Miréu...

No'n parlem més... El *Paqueño* també sab plorar.

J. DÍAZ

CRONICA

El canot-automòvil propietat del acabat propietari de «Marycel», Mr. Deering, l'altre dia va venir a Sitges; havent empleat en son viatge desde'l port de Barcelona a la platja de nostra vila, totjust uns quaranta dos minuts.

En el Santuari del Vinyet, dilluns passat van unir-se en l'indisoluble llaç del matrimoni nostres apreciats amics el jove En Josep Baqués i la simpàtica compatriota Avelina Pascual Robert, als quals desitjem tota mena de felicitats i ventures en el seu nou estat i una eterna lluna de mel.

La destrucció de les mosques per envenenament, amb els molts medis que s'empleien és un inconvenient i un perill per a la salut, perque cauen mortes per tot arreu. Més pràctic resulta empleiar el paper enganxadí «Tanglefoot» (15 cèntims fulla doble drops), en el

qual queden aprenonades amb els gèrmens nocius que puguin portar.

Al matí del dilluns últim passà a millor vida a la ciutat de Barcelona i a la edat de 76 anys, la bondadosa compatriota i entusiasta sitgetana D.^a Rita Soler Ribera, Vda. de D. Josep Robert Aldrofeu, seguint molt sentida la seva mort en aquesta vila per les belles qualitats que adornaven a la finada.

L'acte de conduir les despulles de la finada a l'Estació de França per a son trasllat an aquesta vila, fou demostració plena de les generals simpaties de que gosava la finada, concorrenhi un gran nombre de nostres compatriotes i d'amics de la familia.

En sou enterro, que tingué lloc a les cinc de la tarde del dimecres en aquesta vila, es patentisaren, com a Barcelona, les infinites amistats de tal familia i la simpatia i carinyo envers la finada i sos familiars, an els quals testimoniem des de aquestes columnes la expressió més sincera de nostre condol per la irreparable perduda d'un ser tan estimat.

Dimars 14 del corrent, es dirán misses a les sis, dos quarts de set, les set, dos quarts de vuit, les vuit, dos quarts de nou i les nou, en sufragi de l'ànima de D. Josep Suñé Juncosa, que morí el 15 de Juliol de 1909.

La de dos quarts de set es dirà en el Sant Hospital i la de les set a les Mares Mercedaries.

Per via Estrangera el passat dissapte arribà a nostra vila, procedent de La Maya (Cuba), el bon amic i compatriota D. Joan Sella Servet, amb qui havem tingut el gust d'ancaixar i donar-li la benvinguda.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS
Cada dijous - 10 cèntims
Aquesta setmana:
POESIES d'EN FRANCISCO BARTRINA

La notable companyia que actúa en el Teatre «Prado Suburens» i que dirigeix D. Enric Giménez, el passat dissapte posà en escena la preciosa comedia «El otro peligro» obtenint una admirable execució, quin treball fou premiat pel públic amb nodrits aplaudiments al finalitzar els actes.

Per air a la nit estava anunciat «El Detective Sherlock Holmes» obra en la que tan es distingeix el Sr. Giménez.

Cumplint estrictament el programa que anunciavem el passat diumenge celebrà sa festa anyal el simpàtic case-riu de Campdesens, regnant per aquells indrets inusitada animació durant els dies de la festa, com feia molts anys que no s'havia vist.

El passat diumenge va reunir-se la Comissió de senyoretas que s'ha emprès la tasca de regalar una artística bandera al «Centre Nacionalista Català».

En dita reunió, en la que va regnar gran entusiasme per a realitzar l'idea, va nomenarse Presidenta i Trosorera de la Comissió, respectivament, a les distingides senyoretas Mercé Riera Vidal i Maria Almirall Jacas.

La destrucció de les males herbes, apart de les labors, pot conseguirse per procediments químics: un d'aquests consisteix en pulveritzar les herbes amb una solució d'àcid sulfúric, al 7 per 100.

Aquest procediment ha sigut posat en pràctica, amb molt bons resultats, a la Estació Enològica de Vilafranca del Penedès.

Parlant de la tempestat de l'altre dia, diu nostre apreciat confrare el Diari de Vilanova:

«La tormenta duró cerca de una hora, viéndose privada de fluido eléctrico a causa de la misma, según nos dijeron, gran parte de la población.

En cambio otros convecinos observaron un gran aumento de intensidad lu-

mínica que dió por resultado la fusión de no pocas lámparas.»

Aquí també en pocs dies hi ha hagut dues o tres interrupcions totals, quedantnos sense fluit elèctric a l'hora menos pensada.

Varis amics i admiradors d'En Santiago Rusiñol aquesta tarda anirán al pintoresc Bosch d'En Bruguera a fer un *wald*, en recordança de festes análogues celebrades en altres temps.

Fixem l'atenció dels senyors suscriptors d'aquest periòdic sobre l'instructiu prospecte intercalat. El producte «Bromural» és conegut com a remei soberà en les malalties indicades i es ven en les farmacies.

Cal fer constar que la raó social «Castasús y C.^a» de Barcelona, no ha quedat extingida, com es desprèn confusament de un solt publicat la setmana passada, sino que continúa subsistint i dedicant-se al negoci de carburo i fusta.

Gasmotoren-Fabrik Deutz, Colonia Deutz (Alemania)



Unicos constructores de los LEGITIMOS MOTORES "OTTO"

para gas Pobre, gas de Alumbrado y Combustibles líquidos

MOTORES DEL SISTEMA DIESEL

para
ACEITES BARATOS
(creosotas)

INDISPENSABLES COMO FUERZA DE RESFRVA

para instalaciones movidas por

TURBINAS O ELECTROMOTORES

siendo su funcionamiento

puesto en marcha instantanea

Ocupan poco sitio

Manejo sencillo

PRESUPUESTOS GRATIS

por los

Unicos concesionarios en ESPAÑA y PORTUGAL

Langen y C.^a S. en C.

BARCELONA

MADRID

Paseo de Gracia, 30

Calle Victoria, núm. 2

VILLAVIEJA, novela por M. Ciges Aparicio : 3 ptas. ejemplar



MARCA REGISTRADA

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

Calle Leuria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Joyería y
Relojería

LA ARGENTINA

Joles pera bodes am brillants i diamants : Se compra or, plata i joles antigues
1, Portaferrisa, 1 : junt a la Rambla; Barcelona

CASA RECOMANADA PER LA ECONOMIA DELES SEUS PREUS

== Instal·lacions elèctriques ==
VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la Sucursal: Carretera, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la Companyia Barcelonesa d'Electricitat, ofereix els seus serveis als veïns d'aquesta vila, per a instal·lacions d'il·luminat, forns, motors, calefacció, telèfons, para-llamps, timbres elèctrics, etc., etc.

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida



Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 250 pesetas semanales
PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS
Las hay Industriales, Domésticas
Rotativas, Oscilantes,
Vibrantes y Familiar recíproca.

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

Programes - Anuncis - Participacions d'enllaç - Circulars

Trens de SITGES a BARCELONA i viceversa

Núm. del tren	Cap a Barcelona	Sortida de SITGES	Arribada a Vallcarca	Arribada a Garraf	Arribada a P. Gracia	Arribada a Barcelona	Classe de cotxes-vagons
974	Carga de Tarragona.....	5:06	5:17	5:38	7:09	7:30	3. ^a
902	Correu de Valencia.....	7:02	7:11	7:26	8:34	8:48	1. ^a 2. ^a 3. ^a
906	Lleuger de Tarragona.....	8:31	8:38	8:49	9:45	9:59	2. ^a 3. ^a
908	Mixta de Tarragona.....	9:43	9:51	10:03	11:15	11:29	3. ^a
844	Mixte de Madrid.....	11:36	11:45	12	13:13	13:27	1. ^a 2. ^a 3. ^a
842	Lleuger de Vilanova.....	13:52	14	14:18	15:08	15:22	2. ^a 3. ^a
846	Correu de Madrid.....	16:18	16:26	16:42	17:34	17:48	1. ^a 2. ^a 3. ^a
926	Exprés de Valencia.....	17:16	—	17:34	18:10	18:22	1. ^a 3. ^a
848	Lleuger de Sant Vicens.....	19:20	19:28	19:42	20:31	20:45	2. ^a 3. ^a
938	Mixte de Valencia.....	21:30	21:38	21:52	22:57	23:10	2. ^a 3. ^a

Núm. del tren	Cap a Sitges	Sortida de Barcelona	Sortida de P. Gracia	Arribada a Garraf	Arribada a Vallcarca	Arribada a SITGES	Classe de cotxes-vagons
701	Omnibus per Picamoixons.....	5:26	5:39	6:32	6:47	6:56	1. ^a 2. ^a 3. ^a
911	Exprés per Valencia.....	8:38	8:49	9:26	—	9:43	1. ^a 3. ^a
845	Correu per Madrid.....	9:12	9:24	10:18	10:32	10:40	1. ^a 2. ^a 3. ^a
981	Carga per Tarragona.....	10:05	10:05	12:15	12:29	12:45	3. ^a
847	Lleuger per Vilanova.....	11:32	11:46	12:33	12:47	12:55	2. ^a 3. ^a
853	Correu per Reus.....	12:50	13:03	13:50	14:03	14:11	1. ^a 2. ^a 3. ^a
843	Mixte per Madrid.....	15:02	14:15	16:16	16:29	16:38	1. ^a 2. ^a 3. ^a
933	Lleuger per Tarragona.....	18:11	19:24	19:11	19:25	19:35	2. ^a 3. ^a
939	Correu per Valencia.....	20:01	20:14	21:05	21:20	21:30	1. ^a 2. ^a 3. ^a

IMPRESA de J. SANTACANA Parelladas, 9 SITGES

BALUART SITGES

Setmanari - Catalá

Parelladas, 9
Teléfono 367

Preus de subscripció

SITGES: Trimestre, pago a la bestreta, 1'50 ptes.; Número solt, 0'15 ptes.

ESPAÑA: Any, 7 pessetes

AMERICA: Any, 2'50 pesos

Anuncis i Esqueles mortuories

Preus segons tamany, lloc d' inserció i vegades que hagin de publicar-se

VINOS de todas clases de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPECHO:

Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén; BARCELONA

Moscato dulce y seco * Malvasia de Sitges superior

VINOS

Tinto * Clarete

Rosado * Vinagre

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completas instalaciones de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc. Variat assortit de aparells per a electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, num. 11: SITGES (Catalunya)

GRAN ESTUDI FOTOGRAFIC INDUSTRIAL
SCORZELLI

Rambla Principal, 114-116

VILANOVA I GELTRÚ

Especialitat en retrats de nens i grups de família: Ampliacions i reproduccions inalterables: Mirres de totes classes i tamany: Oleografies i artístics quadros a l'oli.

Encarrecs a Sitges: Parelladas, 9.

En aquesta Tipografia, Parelladas, 9, es venen col·leccions de postals de la

Cavalcada Prado Suburense

Encarrecs ràpids a preus baratíssims

RECADER de Sitges

a Vilanova i Geltrú

Josep Rull Calvet

— L'ESPARDENYER DE VILANOVA —

Sitges: Major, 42

Vilanova: Monsetrat

DOS VIATGES CADA DIA!

SENÉN LÓPEZ

GRAN TALLER ELECTRO-MECANIC

esmolat i reparat tota mena d'eines de tall
quedant completament noves, i venda de les mateixes

Se adoben, confeccionen i venen PARAIGUES, PARASSOLS i SOMBRILLES VAMOS, BASTONS i altres objectes per l'istil, garantint les operacions.

Carrer de Sant Pau, 2: SITGES: dilluns i dijous

Els restants dies de la setmana es reben tota mena d'encarrecs en la mateixa casa.

Tarjes postals al bromur amb la vista de MARYCL

RESCENTMENT TIRADES

Es ven aquí

Parelladas, 9